

บทที่ 8

การประกันภัยรถยนต์

หลังจากอ่านบทเรียนบทนี้แล้ว ผู้เรียนควรสามารถ

- อธิบายความหมายของการประกันภัยรถยนต์ได้
- อธิบายรูปแบบของความคุ้มครองของการประกันภัยรถยนต์ได้
- อธิบายประเภทของการประกันภัยรถยนต์ได้
- อธิบายประเภทของการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจได้
- อธิบายประเภทของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจได้
- อธิบายปัจจัยในการคิดเบี้ยประกันภัยรถยนต์ได้
- อธิบายการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับได้
- อธิบายประเภทของรถที่ต้องทำประกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้
- อธิบายวัตถุประสงค์ของกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้
- อธิบายวัตถุประสงค์ของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัดได้
- อธิบายบทกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

รถยนต์เป็นพาหนะที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในปัจจุบัน เนื่องจากรถยนต์สามารถช่วยอำนวยความสะดวกทำให้การเดินทางและการขนส่งสินค้าเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว แต่อุบัติเหตุที่เกิดจากรถยนต์ก็สามารถทำให้เกิดความสูญเสียและความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมากได้เช่นกัน ด้วยเหตุนี้ บริษัทประกันภัยจึงได้จัดให้มีการประกันภัยรถยนต์ (Motor Insurance หรือ Auto Insurance) ขึ้นเพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองผู้ขับขี่รถยนต์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล รถบรรทุก หรือรถอื่นๆ ทุกชนิดต่อความสูญเสียที่เกิดขึ้นอันเป็นผลจากอุบัติเหตุรถยนต์ ในหลายประเทศ รัฐบาลได้ระบุให้การประกันภัยรถยนต์เป็นการประกันภัยภาคบังคับ (Compulsory Insurance) ซึ่งหมายถึงการประกันภัยที่รัฐบาลกำหนดให้เจ้าของรถยนต์ทุกคันต้องมีประกันภัยรถยนต์ก่อนที่จะนำรถยนต์ออกวิ่งตามท้องถนน โดยทั่วไป กฎหมายจะกำหนดให้มีการซื้อความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก (Third Party Liability Insurance) เพื่อป้องกันบุคคลภายนอกจากความสูญเสียทางการเงินอันเกิดจากความสูญเสียชีวิตและการบาดเจ็บ และความเสียหายของทรัพย์สินอันเป็นผลจากอุบัติเหตุทางรถยนต์

ความหมายของการประกันภัยรถยนต์

การประกันภัยรถยนต์หมายถึง การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ อันได้แก่ ความสูญเสียชีวิตและการบาดเจ็บ ความเสียหายของทรัพย์สิน และความรับผิดชอบต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

ประเภทของการประกันภัยรถยนต์

การประกันภัยรถยนต์สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ (Voluntary Motor Insurance) และการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (Compulsory Motor Insurance)

การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ

การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ เป็นการประกันภัยรถยนต์ที่เจ้าของรถทุกคันสามารถเลือกที่จะทำประกันภัยรถยนต์ของตนหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้เป็นเจ้าของรถยนต์ว่าจะเห็นถึงความจำเป็นหรือความคุ้มค่าของการประกันภัยรถยนต์หรือไม่

ประเภทของการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ

การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือการประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ และการประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่

1. การประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่

การประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ เป็นการประกันภัยที่ใช้มาแต่ดั้งเดิมในประเทศไทย ก่อนที่จะมีการปรับปรุงพิทักษ์อัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ (ภาคสมัครใจ) ปี 2548

การประกันภัยประเภทนี้จะให้ความคุ้มครองความรับผิดและความเสียหายที่เกิดจากรถยนต์ในระหว่างการใช้หรือการขับขี่ของบุคคลใดๆ ก็ตามที่ใช้หรือขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและข้อยกเว้นที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย

2. การประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่

การประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ เป็นการประกันภัยที่มีการพัฒนาขึ้นมาใหม่ในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2548 โดยจะให้ความคุ้มครองความรับผิดและความเสียหายที่เกิดจากรถยนต์ในกรณีที่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่

อย่างไรก็ตาม แม้ความรับผิดหรือความเสียหายจะเกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์เป็นผู้ขับขี่ก็ตาม บริษัทฯยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกด้วย

การระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกระบุได้ 1 คน หรือ 2 คน หากมีการระบุชื่อผู้ขับขี่คนเดียว ก็จะนำอายุของผู้ขับขี่ที่ระบุมาใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัยรถยนต์กรณีที่มีการระบุชื่อผู้ขับขี่ 2 คน การคำนวณเบี้ยประกันภัย จะคำนวณโดยใช้อายุของผู้ขับขี่ที่มีความเสี่ยงสูงเป็นฐานในการคำนวณ แต่ถ้าเป็นการประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ จะไม่ใช้อายุของผู้ขับขี่เป็นปัจจัยในการคำนวณเบี้ยประกันภัยรถยนต์

รถยนต์ที่สามารถทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้จะต้องเป็นรถยนต์ที่ใช้เป็นส่วนบุคคลเท่านั้น รถยนต์ที่ใช้รับจ้างสาธารณะ หรือใช้เพื่อการพาณิชย์ (ไม่ใช่เพื่อการบรรทุกและขนส่งสินค้าที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น เชื้อเพลิง กรด แก๊ส) หรือใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ (ใช้เพื่อการบรรทุกและขนส่งสินค้าที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น เชื้อเพลิง กรด แก๊ส) ไม่สามารถทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ ดังนั้น รถยนต์ที่สามารถทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่จึงจำกัดไว้เพียง 3 ประเภท คือ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์โดยสารส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

ความคุ้มครองของการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ

การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจทั้ง 2 ประเภท มีความคุ้มครองแยกได้เป็น 2 ส่วน คือ ความคุ้มครองตามกรมธรรม์หลัก และความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย

1. ความคุ้มครองตามกรมธรรม์หลัก

ความคุ้มครองตามกรมธรรม์หลัก จำแนกได้ดังนี้

1.1	ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิต	ร่างกายหรืออนามัยของบุคคลภายนอก (Third Party Bodily Injury : TPBI)
1.2	ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก	(Third Party Property Damage : TPPD)

- 1.3 ความคุ้มครองความรับผิดต่อความเสียหายของตัวรถยนต์ (Own Damage : OD)
- 1.4 ความคุ้มครองความรับผิดต่อความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์ (Fire and Theft : F&T)

2. ความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย

ความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย จำแนกได้ดังนี้

- 2.1 การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (ดูรายละเอียดบทที่ 3)
- 2.2 การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ดูรายละเอียดบทที่ 4)
- 2.3 การประกันตัวผู้ขับขี่

ปัจจัยในการคิดเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ

ในการซื้อประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ เบี้ยประกันภัยรถยนต์อาจได้รับการกำหนดโดยรัฐบาลหรือโดยบริษัทประกันภัยขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของรัฐบาล ถ้าเบี้ยประกันภัยดังกล่าว รัฐบาลไม่ได้เป็นผู้กำหนด บริษัทประกันภัยก็จะให้นักคณิตศาสตร์ประกันภัยทำการกำหนดโดยพิจารณาจากข้อมูลสถิติในอดีต เบี้ยประกันภัยรถยนต์มักแปรผันตามปัจจัยหลายๆปัจจัยที่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยเชื่อว่าเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเรียกร้องค่าสินไหมในอนาคต ปัจจัยเหล่านี้อาจประกอบด้วยลักษณะของรถยนต์ ความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันภัยเลือก (ความเสียหายส่วนแรก จำนวนเงินจำกัดความคุ้มครอง และลักษณะภัยที่คุ้มครอง) ประวัติของผู้ขับขี่ (อายุ เพศ ประวัติการขับขี่) และลักษณะการใช้รถยนต์ (การขับไปทำงาน ระยะทางที่ขับโดยประมาณต่อปี) ประเทศไทยได้มีการกำหนดพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจครั้งแรกในปี พ.ศ. 2535 ต่อมาได้มีการยกเลิกพิกัดฯ ปี พ.ศ. 2535 และประกาศพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ (ภาคสมัครใจ) ปี พ.ศ. 2548

พิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจปี พ.ศ. 2548

พิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจปี พ.ศ. 2548 กำหนดโดยคำสั่งนายทะเบียนที่ 6/2548 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 ให้มีผลบังคับสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่มีระยะเวลาประกันภัยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป ประกอบด้วยข้อบังคับทั่วไปรวม 12 ข้อ ในที่นี้ จะขอกล่าวถึงเฉพาะหัวข้อ การประกันภัยรถยนต์ ประเภทความคุ้มครองและจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐาน ประเภทกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภทรถยนต์ และอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์

การประกันภัยรถยนต์

1. การประกันภัยรถยนต์

- ก) การประกันภัยรถยนต์ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับทั่วไป แบบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์ แบบกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์อัตราเบี้ยประกันภัย และแบบแนบเอกสารแนบท้าย ดังที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 การรับประกันภัยรถยนต์ซึ่งมิได้ปฏิบัติตามข้อบังคับทั่วไปหรือแบบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์หรือแบบกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์หรืออัตราเบี้ยประกันภัย หรือแบบเอกสารแนบท้ายนั้นเป็นการละเมิดพิกัดอัตราฯ

- ข) คำว่า "รถยนต์" หมายความว่า ประเภทรถยนต์ที่ระบุไว้ในหัวข้อประเภทรถยนต์

2. ระยะเวลาประกันภัย

ระยะเวลาประกันภัย คือวันที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลเริ่มต้นให้ความคุ้มครองจนถึงวันสิ้นสุดระยะเวลาให้ความคุ้มครองโดยบริษัทจะออกกรมธรรม์ประกันภัยให้มีระยะเวลาประกันภัยเกินกว่าหนึ่งปีไม่ได้ แต่ให้ขยายเวลาเอาประกันภัยได้โดยจัดทำเอกสารแนบท้าย และระยะเวลาที่เกินกว่าหนึ่งปีนั้นรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 90 วัน โดยคิดเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยเป็นรายวัน

เวลาเริ่มต้นความคุ้มครอง ในการขอเอาประกันภัย

- ก) กรณีที่แจ้งขอเอาประกันภัยล่วงหน้า ให้ถือว่าบริษัทรับประกันภัยและให้ความคุ้มครอง ตั้งแต่เวลา 00.01 น. ของวันที่เริ่มต้นระยะเวลาประกันภัย
- ข) กรณีที่แจ้งขอเอาประกันภัยในวันเดียวกันกับวันที่เริ่มต้นระยะเวลาเอาประกันภัย ให้ถือว่าเวลาที่เริ่มมีผลคุ้มครองคือเวลาที่บริษัทตอบตกลงรับประกันภัย
- เวลาสิ้นสุดความคุ้มครองคือเวลา 16.30 น. ของวันสิ้นสุดระยะเวลาประกันภัย

ประเภทความคุ้มครองและจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐาน

ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มี 4 ประเภท แต่ละประเภทมีจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐานดังนี้

1. ความคุ้มครองความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก

(Third Party Bodily Injury : TPBI)

ความคุ้มครองความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก หมายถึง ความรับผิดต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของบุคคลภายนอก และความรับผิดต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน 100,000 บาทต่อหนึ่งคน และ 10,000,000 บาทต่อหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ จำนวนเงินจำกัดความรับผิดนี้ถือเป็นส่วนเกินจากความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

2. ความคุ้มครองความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

(Third Party Property Damage : TPPD)

ความคุ้มครองความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หมายถึงความรับผิดต่อความเสียหายใดๆ อันเกิดแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัย จำนวน 200,000 บาทต่อหนึ่งครั้ง

3. ความคุ้มครองความรับผิดต่อความเสียหายของตัวรถยนต์ (Own Damage : OD)

ความคุ้มครองความรับผิดต่อความเสียหายของตัวรถยนต์หมายถึงความคุ้มครองความเสียหายของตัวรถยนต์คันเอาประกันภัย รวมถึงอุปกรณ์และส่วนควบ โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน 50,000 บาท (รถจักรยานยนต์ 5,000 บาท) ทั้งนี้ การรับประกันภัยรถยนต์ไม่ควรรับประกันภัยในจำนวนเงินจำกัดความรับผิดต่ำกว่า 80% ของราคารถยนต์ในวันเริ่มการประกันภัย เว้นแต่รถยนต์ที่ไม่มีการเสียภาษีเข้า

4. ความคุ้มครองความรับผิดต่อความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์(Fire and Theft : F&T)

ความคุ้มครองความรับผิดต่อความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์หมายถึงความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์คันเอาประกันภัยที่ถูกไฟไหม้ และการสูญหายอันเนื่องมาจากการสูญหาย รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์เกิดไฟไหม้หรือสูญหายไป โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน 50,000 บาท (รถจักรยานยนต์ 5,000 บาท)

จำนวนเงินจำกัดความรับผิดสามารถเพิ่มให้สูงกว่าพื้นฐานได้ โดยเพิ่มเบี้ยประกันภัยตามอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย และอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครองตามที่ได้ระบุไว้ในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์

ประเภทของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มาตรฐานแบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 หรือประเภทคุ้มครองรวม (Comprehensive)

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 คือกรมธรรม์ประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และความคุ้มครองรถยนต์สูญหายและไฟไหม้ รายละเอียดของความคุ้มครองมี 4 ประเภท ได้แก่

- 1.1 ความคุ้มครองความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก
- 1.2 ความคุ้มครองความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- 1.3 ความคุ้มครองความรับผิดต่อความเสียหายของตัวรถยนต์
- 1.4 ความคุ้มครองความรับผิดต่อความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์

2. กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 (Third Party Liability, Fire and Theft)

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 คือกรมธรรม์ประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกและความคุ้มครองรถยนต์สูญหายและไฟไหม้ รายละเอียดความคุ้มครองมี 3 ประเภท ได้แก่

- 2.1 ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก
- 2.2 ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- 2.3 ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์

3. กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 (Third Party Liability Only)

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 คือกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่ให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก รายละเอียดความคุ้มครองมี 2 ประเภท ได้แก่

- 3.1 ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก
- 3.2 ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 4 (Third Party Property Damage Only)

นอกเหนือจากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มาตรฐาน 3 ประเภทแล้ว ยังได้มีการจัดทำกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 4 เพื่อให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นความคุ้มครองเพิ่มเติมจากความคุ้มครองความบาดเจ็บและเสียชีวิตของผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 4 หมายถึงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่ให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (Third Party Property Damage : TPPD) กรณีที่รถคันที่ทำประกันภัยก่อให้เกิดความเสียหายแก่รถหรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอก บริษัทจะรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายในวงเงินไม่เกิน 100,000 บาทต่ออุบัติเหตุหนึ่งครั้ง เบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 4 นี้จะต่ำกว่าเบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ทั้ง 3 ประเภทแรก แต่บริษัทจะรับประกันภัยเฉพาะรถยนต์หนึ่ง (รถเก๋ง) รถปิกอัพ และรถโดยสารไม่เกิน 12 ที่นั่ง (รถตู้) โดยเป็นรถที่ใช้ส่วนบุคคล

ประเภทรถยนต์

พิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์จำแนกประเภทรถยนต์ออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทรถยนต์นั่ง

รถยนต์นั่ง หมายถึง รถยนต์ที่นั่งได้ไม่เกิน 7 คน รวมทั้งคนขับ ได้แก่ รถเก๋ง รถตรวจการหรือรถแวน รถจี๊ปช่วงสั้น รถสามล้อเครื่อง และรถนั่งสองตอนท้ายบรรทุก

2. ประเภทรถยนต์โดยสาร

รถยนต์โดยสาร หมายถึง รถยนต์ที่ใช้โดยสาร ได้แก่ รถตู้โดยสาร รถปิกอัพหรือรถโดยสารที่นั่งสองแถว และรถเมลล์โดยสาร

3. ประเภทรถยนต์บรรทุก

รถยนต์บรรทุก หมายถึง รถยนต์ที่ใช้เพื่อการบรรทุกและขนส่งสินค้าชนิดต่างๆ ได้แก่ ชนิดเก๋งที่บรรทุก (แวน) ชนิดกระบะไม้หรือเหล็ก และมีหรือไม่มีหลังคา (ปิกอัพหรือทรัค) และชนิดถังเหล็ก (แท็งก์)

4. ประเภทรถยนต์ลากจูง

รถยนต์ลากจูง หมายถึง รถยนต์ที่ไม่มีกระบะสำหรับการบรรทุก และใช้ในการลากจูง

5. ประเภทรถพ่วง

รถพ่วง หมายถึง รถที่ไม่มีเครื่องยนต์ และใช้ในการบรรทุกคู่กับรถลากจูงหรือใช้ในการบรรทุกคู่กับรถยนต์บรรทุก

6. ประเภทรถจักรยานยนต์

รถจักรยานยนต์ หมายถึง รถสองล้อที่มีเครื่องยนต์ มีหรือไม่มีรถพ่วงก็ได้

7. ประเภทรถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ

รถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ หมายถึง รถยนต์นั่งได้ไม่เกิน 7 คน รวมทั้งคนขับซึ่งจดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ ได้แก่ รถแท็กซี่ รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง รถสามล้อแท็กซี่

8. ประเภทรถยนต์เบ็ดเตล็ด

รถยนต์เบ็ดเตล็ด หมายถึง รถยนต์ที่ไม่จัดอยู่ใน 7 ประเภทรถยนต์ดังกล่าวข้างต้น ได้แก่ รถยนต์ป้ายแดง รถพยาบาล รถดับเพลิง รถใช้ในการเกษตร รถใช้ในการก่อสร้าง และรถอื่นๆ

อัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์

พิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยของระยะเวลาการเอาประกันภัยเต็มปีไว้ 4 ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน

ตารางที่ 2 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย

ตารางที่ 3 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

ตารางที่ 4 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้าย

เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน

เบี้ยประกันภัยพื้นฐานเป็นเบี้ยประกันภัยที่กำหนดขึ้นตามจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐานของรถทั้ง 8 ประเภทรถยนต์โดยแยกเป็นเบี้ยประกันภัยพื้นฐานสำหรับการประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยประเภท 1 กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 2 และกรมธรรม์ประกันภัยประเภท 3 และกำหนดไว้เป็นเบี้ยประกันภัยพื้นฐานขั้นสูงและขั้นต่ำ ห้ามบริษัทใช้เบี้ย

ประกันภัยพื้นฐานสูงเกินกว่าเบี้ยประกันภัยพื้นฐานชั้นสูง หรือใช้เบี้ยประกันภัยพื้นฐานต่ำกว่า เบี้ยประกันภัยพื้นฐานชั้นต่ำในการคำนวณเบี้ยประกันภัย

ตัวอย่างเบี้ยประกันภัยพื้นฐานสำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120) แสดงไว้ในตารางที่

8.1

ตารางที่ 8.1 เบี้ยประกันภัยพื้นฐานสำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120)

	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
เบี้ยประกันภัยพื้นฐานชั้นสูง	12,000	5,000	3,000
เบี้ยประกันภัยพื้นฐานชั้นต่ำ	7,600	3,000	2,200

หมายเหตุ รหัส 110 หมายถึง รถยนต์นั่งใช้ส่วนบุคคล

รหัส 120 หมายถึง รถยนต์นั่งใช้เพื่อการพาณิชย์

อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย

อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย หมายถึง อัตราเบี้ยประกันภัยที่ใช้เป็นตัวแปรในการคำนวณเบี้ยประกันภัย โดยคิดจากความเสี่ยงภัยแต่ละชนิดเพื่อให้เบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บจากรถยนต์แต่ละประเภทเหมาะสมกับความเสี่ยงภัยของรถยนต์แต่ละประเภท ดังนี้

1. ลักษณะการใช้รถยนต์

ลักษณะการใช้รถยนต์แบ่งเป็น การใช้ส่วนบุคคล การใช้เพื่อการพาณิชย์ การรับจ้างสาธารณะ การใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ รถยนต์ป้ายแดง รถพยาบาล รถดับเพลิง รถใช้ในการเกษตร รถใช้ในการก่อสร้าง และรถอื่นๆ

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (ลักษณะการใช้ขนาดรถยนต์)

สำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120) แสดงไว้ในตารางที่ 8.2

ตารางที่ 8.2 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (ลักษณะการใช้รถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120)

ลักษณะการใช้รถยนต์	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
การใช้ส่วนบุคคล	100%	100%	100%
การใช้เพื่อพาณิชย์	105%	105%	105%

2. ขนาดรถยนต์

ขนาดรถยนต์แบ่งการพิจารณาเป็น

- ตามขนาดเครื่องยนต์ สำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ รถจักรยานยนต์ และรถพยาบาล
- ตามจำนวนที่นั่ง สำหรับรถยนต์โดยสาร
- ตามน้ำหนักบรรทุก สำหรับรถยนต์บรรทุก รถยนต์ลากจูง รถพ่วง รถดับเพลิง รถใช้ในการเกษตร รถใช้ในการก่อสร้าง ทั้งนี้ น้ำหนักบรรทุก ให้ความหมายถึงน้ำหนักรถ และน้ำหนักบรรทุกรวมกัน

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (ขนาดรถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120) แสดงไว้ในตารางที่ 8.3

ตารางที่ 8.3 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (ขนาดรถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120)

ขนาดรถยนต์	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,000 ซีซี	112%	87%	87%
เกินกว่า 2,000 ซีซี	100%	100%	100%

จะเห็นว่าในกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 รถยนต์ที่มีขนาดเครื่องยนต์ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,000 ซีซี อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามขนาดรถยนต์จะสูงกว่ารถยนต์ที่มีขนาดเครื่องยนต์เกินกว่า 2,000 ซีซี แต่สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 และประเภท 3 รถยนต์ที่มีขนาดเครื่องยนต์ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2,000 ซีซี อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามขนาดรถยนต์จะต่ำกว่ารถยนต์ที่มีขนาดเครื่องยนต์เกินกว่า 2,000 ซีซี

3. อายุผู้ขับขี่

ปัจจัยอายุผู้ขับขี่จะใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัยเฉพาะกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ อายุผู้ขับขี่แบ่งตามช่วงอายุเป็น 4 ช่วง ได้แก่ อายุ 18-24 ปี 25-35 ปี 36-50 ปี และ อายุเกิน 50 ปี ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ไม่เกิน 2 คน การนับอายุให้นับปีที่เกิดถึงปีที่ยื่นคำขอเอาประกันภัย และให้ใช้อายุผู้ขับขี่ที่มีความเสี่ยงภัยมากกว่าเป็นเกณฑ์ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย การใช้อายุผู้ขับขี่เป็นปัจจัยในการคำนวณเบี้ยประกันภัย จะใช้เฉพาะรถส่วนบุคคลเท่านั้น ปัจจัยนี้จะไม่นำมาใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย หากผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (อายุผู้ขับขี่) สำหรับรถยนต์นั่ง
(รหัส 110 120) แสดงไว้ในตารางที่ 8.4

ตารางที่ 8.4 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (อายุผู้ขับขี่) สำหรับรถยนต์นั่ง
(รหัส 110 120)

อายุผู้ขับขี่	กรรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
ไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่	100%	100%	100%
อายุ 18 ถึง 24 ปี	95%	95%	95%
อายุ 25 ถึง 35 ปี	90%	90%	90%
อายุ 36 ถึง 50 ปี	85%	85%	85%
อายุเกิน 50 ปี	80%	80%	80%

ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามอายุผู้ขับขี่ข้างต้น จะแยกใช้เป็น 2 กรณี ได้แก่ กรณีไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ และกรณีระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้เอาประกันภัยซื้อประกันภัยรถยนต์แบบไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยอันเนื่องมาจากอายุผู้ขับขี่ก็จะคงเดิมคือ 100% แต่หากผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อประกันภัยรถยนต์แบบระบุชื่อผู้ขับขี่ อัตราเบี้ยประกันภัยจะลดลง (ต่ำกว่า 100%) เนื่องจากความเสี่ยงภัยจะน้อยลง อันเกิดจากการจำกัดจำนวนผู้ขับขี่รถยนต์ลงเหลือไม่เกิน 2 คน และอัตราเบี้ยประกันภัยจะลดลงตามอายุของผู้ขับขี่ที่สูงขึ้น

4. กลุ่มรถยนต์

กลุ่มรถยนต์แบ่งเป็น 5 กลุ่ม พิจารณาจากราคาอะไหล่และค่าซ่อม โดยจำแนกรายละเอียดตามยี่ห้อ และรุ่นของรถ ปัจจุบันนี้ใช้เฉพาะรถยนต์นั่งรหัส 110 ที่มีลักษณะการใช้รถเป็นการใช้ส่วนบุคคล และรหัส 120 ที่มีลักษณะการใช้รถเป็นการใช้เพื่อการพาณิชย์เท่านั้น

ตัวอย่างการแบ่งกลุ่มรถยนต์แสดงไว้ในตารางที่ 8.5 และตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (กลุ่มรถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120) แสดงไว้ในตารางที่ 8.6

ตารางที่ 8.5 การแบ่งกลุ่มรถยนต์ สำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120)

กลุ่มรถยนต์	ยี่ห้อรถ	รุ่นรถ
กลุ่มที่ 1	ASTON	MARTIN
	HONDA	LEGEND, NSX, ODYSSEY, PRELUDE
	NISSANDAIMLER	PRESIDENT, INFINITY
	TOYOTA	SUPRA
	BENTLEY, CARDILLAC, CHEVROLET, DIAMLER, FERRARI, JAGUAR, MASERATI, MG, PORSCHE, ROLLS-ROYCE	
	HONDA	รถนำเข้าจากต่างประเทศ
กลุ่มที่ 2	ALFA	ROMEO
	ISUZU	TROOPER
	MITSUBISHI	PAJERO
	OPEL	CALIBRA, OMEGA, VECTRA
	TOYOTA	CELICA, CROWN, LAND CRUISER, RAV 4
	AUDI, BMW, CHRYSLER, CITROEN, HOLDEN , JEEP CHEROKEE, LAND ROVER, LEXAS, MAGSO, MERCEDES-BENZ, PEUGEOT, ROVER, SAAB, VOLKSWAGEN, VOLVO	
	MAZDA, TOYOTA, NISSAN, MITSUBISHI	รถนำเข้าจากต่างประเทศ
กลุ่มที่ 3	CHEVROLET	ZAFIRA
	DAIHATSU	GRAN, TERIOS
	HONDA	ACCORD, CIVIC, CRV
	ISUZU	CAMEO, RODEO, VEGA, VERTEX

ตารางที่ 8.5 การแบ่งกลุ่มรถยนต์ สำหรับรถยนต์นั่ง (รหัส 110 120) (ต่อ)

กลุ่มรถยนต์	ยี่ห้อรถ	รุ่นรถ
กลุ่มที่ 3	MAZDA	121, 626, ASTINA, CRONOS, LANTIS
	MITSUBISHI	GALANT
	NISSAN	CEFIRO, PRIMERA, 200SX, 121
	OPEL	ASTRA, CORSA
	PROTON	SEGA
	SUBARU	IMPREZA, LEGACY
	SUZUKI	ESTEEM, VITARA
	TOYOTA	CAMRY, CORONA, STARLET
	FIAT, FORD, HYUNDAI, KIA, SEAT	
	MAZDA, HONDA	รถที่ผลิตภายในประเทศ
กลุ่มที่ 4	MAZDA	323
	MITSUBISHI	CHAMP
	TOYOTA	COROLLA, SPORT RIDER
	TOYOTA, NISSAN, MITSUBISHI	รถที่ผลิตภายในประเทศ
	CHEVROLET	OPTRA
กลุ่มที่ 5	DIAHATSU	MIRA
	HONDA	CITY
	MAZDA	FAMILIA
	NISSAN	NV, SUNNY
	SUZUKI	CARRIBIAN
	TOYOTA	SOLUNA

สำหรับประเภทรถยนต์นั่งสองตอนท้ายบรรทุก ทุกยี่ห้อ ให้จัดเข้ากลุ่มที่ 3 ของตารางแบ่งกลุ่มรถยนต์ (ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 8/2548 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ สั ง ณ วันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548)

ตารางที่ 8.6 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (กลุ่มรถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง
(รหัส 110 120)

กลุ่มรถยนต์	กรรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
กลุ่มที่ 1	140%	100%	100%
กลุ่มที่ 2	120%	100%	100%
กลุ่มที่ 3	110%	100%	100%
กลุ่มที่ 4	105%	100%	100%
กลุ่มที่ 5	100%	100%	100%

จะเห็นว่าอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามกลุ่มรถยนต์ จะมีผลกระทบต่ออัตราเบี้ยประกันภัยของกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 เท่านั้น เนื่องจากกรรมธรรม์ประกันภัยประเภท 1 เป็นกรรมธรรม์ประเภทเดียวที่มีความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์คันเอาประกันภัย อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามกลุ่มรถยนต์จะสูงมากที่สุดสำหรับกลุ่มที่ 1 และลดลงในกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 และกลุ่มที่ 5 ตามลำดับ การจัดกลุ่มรถขึ้นกับ ค่าซ่อมและค่าอะไหล่ ของรถยนต์คันเอาประกันภัย

สำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 และประเภท 3 ไม่ได้ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์คันเอาประกันภัย เนื่องจากกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 และประเภท 3 จะเน้นให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต และ/หรือ ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก และกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 เพิ่มความคุ้มครองความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์คันเอาประกันภัยด้วย อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามกลุ่มรถยนต์จะคงเดิม คืออยู่ที่อัตรา 100% เนื่องจากไม่ได้รับผลกระทบจากค่าซ่อมและค่าอะไหล่ของรถยนต์คันเอาประกันภัย

5. อายุรถยนต์

อายุรถยนต์พิจารณาจากอายุการใช้งานของรถยนต์ซึ่งมีผลทำให้ความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นหรือลดลง การนับอายุของรถยนต์ให้นับปีที่จดทะเบียนรถยนต์ถึงปีที่ขอทำประกันภัย

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (อายุรถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง
(รหัส 110 120) แสดงไว้ในตารางที่ 8.7

ตารางที่ 8.7 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (อายุรถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง
(รหัส 110 120)

อายุรถยนต์	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
อายุรถยนต์ 1 ปี	100%	100%	100%
อายุรถยนต์ 2 ปี	100%	100%	100%
อายุรถยนต์ 3 ปี	102%	100%	100%
อายุรถยนต์ 4 ปี	105%	100%	100%
อายุรถยนต์ 5 ปี	110%	100%	100%
อายุรถยนต์ 6 ปี	116%	100%	100%
อายุรถยนต์ 7 ปี	120%	100%	100%
อายุรถยนต์ 8 ปี	124%	100%	100%
อายุรถยนต์ 9 ปี	125%	100%	100%
อายุรถยนต์ 10 ปี	126%	100%	100%
อายุรถยนต์เกิน 10 ปี	127%	100%	100%

จะเห็นว่าความเสี่ยงภัยเนื่องมาจากอายุรถยนต์ มีผลกระทบต่ออัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ทุกประเภท อัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 จะเพิ่มขึ้นตามอายุการใช้งานของรถยนต์ที่เพิ่มขึ้น อันอาจเนื่องมาจากการซ่อมแซมรถที่มากขึ้นตามอายุการใช้งานของรถยนต์ ในขณะที่อัตราเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 และ ประเภท 3 จะคงที่ คืออยู่ที่อัตรา 100% เนื่องจากไม่ได้รับผลกระทบจากค่าซ่อมและค่าอะไหล่ของรถยนต์คันเอาประกันภัย

6. จำนวนเงินเอาประกันภัย

จำนวนเงินเอาประกันภัยหมายถึงจำนวนเงินเอาประกันภัยของตัวรถคันที่เอาประกันภัย โดยให้รวมถึงอุปกรณ์ ส่วนควบ¹ เครื่องตกแต่งรถ และอุปกรณ์เพิ่มพิเศษ เช่น อุปกรณ์ดัมพ์ เป็นต้น

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (อายุรถยนต์) สำหรับรถยนต์นั่ง
(รหัส 110 120) แสดงไว้ในตารางที่ 8.8

ตารางที่ 8.8 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย (จำนวนเงินเอาประกันภัย) สำหรับ
รถยนต์นั่ง (รหัส 110 120)

จำนวนเงินเอาประกันภัย	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
50,000 บาท	100%	100%	100%
60,000 บาท	100%	101%	100%
70,000 บาท	100%	102%	100%
80,000 บาท	100%	103%	100%
90,000 บาท	100%	104%	100%
100,000 บาท	100%	105%	100%
110,000 บาท	102%	106%	100%
120,000 บาท	104%	107%	100%
130,000 บาท	106%	108%	100%
140,000 บาท	108%	109%	100%
150,000 บาท	110%	110%	100%
500,000 บาท	210%	145%	100%
600,000 บาท	230%	155%	100%
700,000 บาท	250%	165%	100%
800,000 บาท	270%	175%	100%
900,000 บาท	290%	185%	100%
1,000,000 บาท	310%	195%	100%
2,000,000 บาท	510%	295%	100%
3,000,000 บาท	640%	395%	100%
10,000,000 บาท	1220%	1095%	100%
58,000,000 บาท	5060%	5895%	100%

จะเห็นว่าอัตราเบี้ยประกันภัยประกันภัยรถยนต์ของกรมธรรม์ประเภท 1 และ ประเภท 2 จะเพิ่มขึ้นตามจำนวนเงินเอาประกันภัยที่สูงขึ้น ในขณะที่เบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประเภท 3 จะคงที่ ไม่เพิ่มขึ้นตามจำนวนเงินเอาประกันภัยที่สูงขึ้น เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยประเภท 1 และ ประเภท 2 เป็นกรมธรรม์ที่ให้ความคุ้มครองต่อการสูญหายและไฟไหม้ของรถยนต์คันเอาประกันภัย และจำนวนเงินเอาประกันภัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

โดยตรงกับความคุ้มครองต่อการสูญหายและไฟไหม้ของรถยนต์คันเอาประกันภัย ในขณะที่กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 และ ประเภท 4 จะเน้นให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต และ/หรือ ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ดังนั้นจำนวนเงินเอาประกันภัยจึงไม่ส่งผลกระทบต่ออัตราเบี้ยประกันภัย

7. อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ

อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ หมายถึง อุปกรณ์เพิ่มเติมสำหรับรถยนต์บางประเภท ซึ่งทำให้ความเสียหายในการใช้รถเพิ่มขึ้น และมีผลทำให้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้น เช่น อุปกรณ์ดัมพ์ เครื่องไฮดรอลิค หรือรถยนต์บรรทุกที่มีเครื่องทำความเย็น

อุปกรณ์เพิ่มพิเศษใช้สำหรับรถยนต์บรรทุกใช้เพื่อการพาณิชย์ (รหัส 320) รถยนต์บรรทุกใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ (รหัส 340) รถพ่วงใช้เพื่อการพาณิชย์ (รหัส 520) และรถพ่วงใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ (รหัส 540)

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสียหาย (อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ) สำหรับรถยนต์บรรทุก(รหัส 320 340) แสดงไว้ในตารางที่ 8.9

ตารางที่ 8.9 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสียหาย (อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ) สำหรับรถยนต์บรรทุก (รหัส 320 340)

รายการ	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2	กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3
อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ	110%	115%	120%

อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง หมายถึงเบี้ยประกันภัยที่เพิ่มขึ้นสำหรับการเพิ่มจำนวนเงินความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกที่เกินกว่าจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐาน การกำหนดจำนวนเงินความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกต้องเพิ่มตามชั้นที่กำหนดในตารางอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง ทั้งนี้สามารถเพิ่มจำนวนเงินความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกได้ 2 ความคุ้มครอง คือ

3. ความรับผิดชอบต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของบุคคลภายนอกและความรับผิดชอบต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย (บจ.)
4. ความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (ทส.)

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง แสดงไว้ในตารางที่ 8.10

ตารางที่ 8.10 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 1					
ทส./ครั้ง		บจ./คน		บจ./ครั้ง	
ความคุ้มครอง	ตัวคูณเบี้ยประกันภัย	ความคุ้มครอง	ตัวคูณเบี้ยประกันภัย	ความคุ้มครอง	ตัวคูณเบี้ยประกันภัย
200,000	1.0000	100,000	1.0000	10 ล้าน	1.0000
400,000	1.0050	150,000	1.0045	20 ล้าน	1.0030
600,000	1.0060	200,000	1.0055	ไม่จำกัด	1.0050
800,000	1.0070	250,000	1.0065		
....					
ไม่จำกัด	1.0185	ไม่จำกัด	1.0130		

กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 2 และประเภท 3					
ทส./ครั้ง		บจ./คน		บจ./ครั้ง	
ความคุ้มครอง	ตัวคูณเบี้ยประกันภัย	ความคุ้มครอง	ตัวคูณเบี้ยประกันภัย	ความคุ้มครอง	ตัวคูณเบี้ยประกันภัย
200,000	1.0000	100,000	1.0000	10 ล้าน	1.0000
400,000	1.0243	150,000	1.0120	20 ล้าน	1.0070
600,000	1.0330	200,000	1.0210	ไม่จำกัด	1.0100
800,000	1.0420	250,000	1.0270		
....					
ไม่จำกัด	1.1400	ไม่จำกัด	1.1900		

ทส. หมายถึงทรัพย์สิน

บจ. หมายถึงบาดเจ็บ

อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มเติมเอกสารแนบท้าย

อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มเติมเอกสารแนบท้ายหมายถึงเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครองที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์อันประกอบด้วย

1. การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

ด้วยเหตุที่ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก จะให้ความคุ้มครองเฉพาะบุคคลภายนอก ไม่รวมถึงผู้ขับขี่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ตลอดจนลูกจ้าง คู่สมรส บิดา มารดา และบุตรของผู้ขับขี่ ดังนั้น ผู้เอาประกันภัยจึงควรซื้อประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลเพื่อคุ้มครองผู้ขับขี่และผู้โดยสารในรถยนต์คันเอาประกันภัยจากการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพถาวร หรือทูพพลภาพชั่วคราวจากอุบัติเหตุ โดยบริษัทจะชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนตามจำนวนเงินที่ได้เอาประกันภัยไว้ โดยไม่คำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นความรับผิดชอบของผู้ใด

บริษัทจะต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์หลักเพื่อแสดงความคุ้มครอง โดยใช้ อัตราเบี้ยประกันภัยตามตารางที่กำหนด

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มเติมเอกสารแนบท้ายการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล แสดงไว้ในตารางที่ 8.1 1

ตารางที่ 8.1.1 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มเติมเอกสารแนบท้าย

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (ร.ย.01) อัตราเบี้ยประกันภัยไม่เกิน

การประกันภัย สำหรับ	การคุ้มครองข้อ 1 2 และ 3 รวมกัน	การคุ้มครองข้อ 4
ผู้ขับขี่	3 บาทต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย 1,000 บาท	50 บาทต่อจำนวนเงินทดแทนแต่ละสัปดาห์ 100 บาท
ผู้โดยสารแต่ละที่ หนึ่ง	1.50 บาทต่อจำนวนเงินเอา ประกันภัย 1,000 บาท	30 บาทต่อจำนวนเงินทดแทนแต่ละสัปดาห์ 100 บาท

หมายเหตุ

การคุ้มครองข้อ 1 หมายถึง การคุ้มครองการเสียชีวิต

การคุ้มครองข้อ 2 หมายถึง การสูญเสียมือ เท้าและสายตา

การคุ้มครองข้อ 3 หมายถึง ทูพพลภาพถาวร

การคุ้มครองข้อ 4 หมายถึง ทูพพลภาพชั่วคราว

2. การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

ผู้เอาประกันภัยสามารถซื้อประกันภัยค่ารักษาพยาบาลเพื่อคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของผู้ขับขี่และผู้โดยสารในรถยนต์คันเอาประกันภัย หากความบาดเจ็บที่ได้รับทำให้บุคคลนั้นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล โดยบริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าผ่าตัด ค่าบริการทางการแพทย์ ตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบที่ระบุ

เดิมการประกันภัยค่ารักษาพยาบาลจะคุ้มครองเฉพาะค่ารักษาพยาบาลส่วนที่เกินกว่าความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเท่านั้น แต่ในปัจจุบันการประกันภัยค่ารักษาพยาบาลจะให้ความคุ้มครองตั้งแต่บาทแรกของค่ารักษาพยาบาล ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองสามารถเลือกได้ว่าจะใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากความคุ้มครองในส่วนนี้หรือส่วนอื่นก็ได้

บริษัทจะต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายแสดงความคุ้มครอง โดยใช้อัตราเบี้ยประกันภัยตามตารางที่กำหนด

ตัวอย่างอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้ายการประกันภัยค่ารักษาพยาบาล แสดงไว้ในตารางที่ 8.12

ตารางที่ 8.12 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้าย

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย.02) อัตราเบี้ยประกันภัยไม่เกิน

ก. สำหรับรถยนต์นั่งใช้ส่วนบุคคล (รหัส 110)

จำนวนเงินเอาประกันภัย (บาท)	50,000	100,000	200,000	300,000	400,000	500,000
เบี้ยประกันภัยต่อหนึ่งคน	12	19	25	28	29	30

ข. สำหรับรถยนต์นั่งใช้เพื่อการพาณิชย์ (รหัส 120)

จำนวนเงินเอาประกันภัย (บาท)	50,000	100,000	200,000	300,000	400,000	500,000
เบี้ยประกันภัยต่อหนึ่งคน	50	90	110	120	130	135

3. การประกันตัวผู้ขับขี่

ผู้เอาประกันภัยสามารถเอาประกันภัยตัวผู้ขับขี่ในคดีอาญา ซึ่งบริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายแสดงความคุ้มครอง โดยใช้อัตราเบี้ยประกันภัยตามตารางที่กำหนด

อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มไม่เกิน 0.5% ของจำนวนเงินเอาประกันภัย

ส่วนลดและส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัย

ในการประกันภัยรถยนต์ผู้เอาประกันภัยอาจได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยหรือส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยจากอัตราเบี้ยประกันภัยปกติในกรณีดังต่อไปนี้

1. การประกันภัยกลุ่ม
2. อัตราเบี้ยประกันภัยประวัติดีและอัตราเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี
3. ความเสียหายส่วนแรก
4. ส่วนลดอื่น

การประกันภัยกลุ่ม

การประกันภัยกลุ่ม หมายถึง

1. การที่ผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป กรณีนี้ บริษัทจะให้ส่วนลดจำนวน 10% ของเบี้ยประกันภัยในรถแต่ละคัน หลังจากหักส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองแล้ว โดยมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

ก) ต้องมีประกันภัยพร้อมกัน 3 คันขึ้นไป ถ้าประกันภัยไม่พร้อมกัน ให้ส่วนลดเฉพาะคันที่ 3 และคันต่อไป

ข) รถยนต์เข้าชื่อจะให้ส่วนลดกลุ่มไม่ได้ นอกจากผู้เข้าชื่อเป็นบุคคลคนเดียว และได้อำนาจประกันภัยรถยนต์ 3 คันขึ้นไป

ค) รถจักรยานยนต์ให้ส่วนลดกลุ่มได้ตามจำนวนคันของรถจักรยานยนต์เท่านั้น ห้ามนับรวมจักรยานยนต์กับรถยนต์อื่นๆ เข้าเป็นกลุ่ม

2. การที่ผู้เอาประกันภัยเป็นพนักงาน ลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน หน่วยงานเดียวกัน ทำประกันภัยกับบริษัท ตั้งแต่ 20 คันขึ้นไป จะได้รับส่วนลดจำนวน 10% ของเบี้ยประกันภัยในรถแต่ละคัน หลังจากหักส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองแล้ว โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

ก) รถจักรยานยนต์ให้ส่วนลดกลุ่มได้ตามจำนวนคันของรถจักรยานยนต์เท่านั้น ห้ามนับรวมจักรยานยนต์กับรถยนต์อื่นๆ เข้าเป็นกลุ่ม

ข) การต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัยจะแยกพิจารณาตามประวัติแต่ละคัน โดยการให้ส่วนลดประวัติดีตามเงื่อนไขโดยอนุโลม

3. การที่ผู้เอาประกันภัย คู่สมรส บิดา มารดา บุตร หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกันของผู้เอาประกันภัย มีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทรวมกันตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป บริษัทอาจให้ส่วนลดได้ไม่เกิน 10% ของเบี้ยประกันภัยในรถแต่ละคัน หลังจากหักส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองแล้ว

อัตราเบี้ยประกันภัยประวัติดีและอัตราเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

อัตราเบี้ยประกันภัยประวัติดี หมายถึงอัตราส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้เอาประกันภัยในการต่ออายุการเอาประกันภัย โดยในระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่ผ่านมาไม่มีการเรียกร้องให้บริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

อัตราเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี หมายถึงอัตราส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้เอาประกันภัยในการต่ออายุการเอาประกันภัย โดยในระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่ผ่านมา มีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป มีจำนวนเงินรวมกันเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทน้อยกว่า 3 คัน บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 20% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัยปีแรก

ขั้นที่ 2 30% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 4 ปีติดต่อกันหรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงที่คุ้มครองต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย” ให้ความหมายรวมถึงรถยนต์คันที่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

หากในระหว่างปีกรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีมีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยปีต่อไป บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

(ก) ลดลงหนึ่งลำดับขั้นจากเดิม หากการเรียกร้องนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งบริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ลดลงสองลำดับชั้นจากเดิม แต่ไม่เกินอัตราปกติ หากมีการเรียกร้องที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งบริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

กรณีผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอื่น และมาต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท บริษัทจะนำความในข้อ ก. มาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้

รายละเอียดการลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป สามารถดูได้จากเงื่อนไขกรมธรรม์หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 6. การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี

การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถเอาประกันภัยไว้กับบริษัทคันเดียวหรือหลายคัน และมีการเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยเป็นชั้นๆ ดังนี้

ชั้นที่ 1 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ

ชั้นที่ 2 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเกิดขึ้นกับบริษัท 2 ปีติดต่อกัน

ชั้นที่ 3 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเกิดขึ้นกับบริษัท 3 ปีติดต่อกัน

ชั้นที่ 4 50% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเกิดขึ้นกับบริษัท 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับชั้นใด และในปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น มีการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้ง แต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับชั้นเดิม เช่นในปีที่ผ่านมา แต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

รายละเอียดการเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป สามารถดูได้จากเงื่อนไขกรมธรรม์หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 7. การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

ความเสียหายส่วนแรก

ความเสียหายส่วนแรก หมายถึง ส่วนแรกของความรับผิด หรือความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง แบ่งเป็นความเสียหายส่วนแรกสำหรับความคุ้มครองความรับผิดต่อรถยนต์และความเสียหายส่วนแรกสำหรับความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

1. ความเสียหายส่วนแรกสำหรับความคุ้มครองความรับผิดต่อรถยนต์

ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองต่อรถยนต์คันที่ทำประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง จะเท่ากับ

- ก) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อรถยนต์อันเกิดจากการชน ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้
- ข) 6,000 บาทแรกของความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะที่เกิดอุบัติเหตุมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

2. ความเสียหายส่วนแรกสำหรับความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง จะเท่ากับ

- ก) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุ นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในตาราง
- ข) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความเสียหายนั้นเป็นความรับผิดชอบของผู้ขับขี่คันเอาประกันภัยซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

นอกเหนือจากความเสียหายส่วนแรกที่ระบุแล้ว ผู้เอาประกันภัยสามารถทำความตกลงกับบริษัท โดยผู้เอาประกันภัยขอรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกสำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ หรือความเสียหายส่วนแรกสำหรับความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกเพิ่มเติมจากที่ระบุไว้แล้ว โดยบริษัทจะทำการลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

- (1) ความเสียหายส่วนแรก สำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์
 - 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 100% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
 - ส่วนที่เกิน 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 10% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
- (2) ความเสียหายส่วนแรก สำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถจักรยานยนต์
 - 1,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 100% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
 - ส่วนที่เกิน 1,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 20% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
- (3) ความเสียหายส่วนแรก สำหรับความคุ้มครองต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
 - 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 10% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
 - ส่วนที่เกิน 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 1% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก

ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยซื้อเพิ่มเติมนี้จะระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

ส่วนลดอื่น

ส่วนลดอื่น ให้จำกัดเฉพาะส่วนลดเบี้ยประกันภัยในกรณีต่อไปนี้

ก) ในกรณีที่ผู้ทำประกันภัยได้ทำประกันภัยโดยตรงกับบริษัท ไม่ผ่านตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย บริษัทจะต้องให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัยตามอัตราที่นายทะเบียนกำหนด

ข) ในกรณีที่รถยนต์ที่ทำประกันภัยเป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารไม่เกิน 20 ที่นั่งที่ใช้เป็นส่วนบุคคล ซึ่งทำประกันภัยประเภท 1 บริษัทอาจให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยได้ไม่เกิน 15% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ หากรถยนต์ที่ทำประกันภัยนั้นเป็นรถใหม่และมีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 ปี

เงื่อนไขของกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

กรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 จะประกอบด้วยเงื่อนไขหมวดต่างๆ 4 หมวด ได้แก่

1. หมวดเงื่อนไขทั่วไป
2. หมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
3. หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์
4. หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

กรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 จะประกอบด้วยเงื่อนไขหมวดต่างๆ 3 หมวด ได้แก่

1. หมวดเงื่อนไขทั่วไป
2. หมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
3. หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

กรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 จะประกอบด้วยเงื่อนไขหมวดต่างๆ 2 หมวด ได้แก่

1. หมวดเงื่อนไขทั่วไป
2. หมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

รายละเอียดของเงื่อนไขกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แสดงไว้ในภาคผนวก

ภาคผนวก

หมวดเงื่อนไขทั่วไป

ข้อ 1. คำนิยามศัพท์ : เมื่อใช้ในกรมธรรม์ประกันภัย หรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้

“บริษัท”	หมายถึง บริษัทที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้
“ผู้เอาประกันภัย”	หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง
“รถยนต์”	หมายถึง รถยนต์คันที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง
“ตาราง”	หมายถึง ตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้
“อุบัติเหตุแต่ละครั้ง”	หมายถึง เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกันซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน
“ความเสียหายส่วนแรก”	หมายถึง ส่วนแรกของความรับผิด หรือความเสียหายอันมีการคุ้มครองตามสัญญา หรือเอกสารแนบท้ายแห่งกรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง

ข้อ 2. การยกเว้นทั่วไป

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความรับผิดอันเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจาก

- 2.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)
- 2.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหาร หรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาด หรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล
- 2.3 วัตถุอาวุธปรมาณู
- 2.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณู โดยการเผาไหม้ รวมถึงกรรมวิธีใดๆ แห่งการแตกตัวปรมาณู ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวของมันเอง

ข้อ 3. การจัดการเรียกร้องเมื่อเกิดความเสียหาย

เมื่อมีความเสียหาย หรือความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยเกิดขึ้น ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสีทิตตามกฎหมาย

บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการในนามของผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ภายใต้ความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย ความคุ้มครองของบริษัทจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ดำเนินการโดยสุจริต

ข้อ 4. ความรับผิดชอบของบริษัทเมื่อมีการปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

เมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่อบริษัท และหากบริษัทปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม จนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้เสียหายนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล หรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หากศาลพิพากษา หรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดี บริษัทจะต้องรับผิดชอบต่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้เสียหายนั้นโดยชดใช้ค่าเสียหายตามคำพิพากษา หรือตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พร้อมมอดอกเบี้ยในฐานะลูกหนี้ผิดนัดในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันผิดนัด

ข้อ 5. การแก้ไข : สัญญาคุ้มครองและเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยเอกสารแนบท้ายของบริษัทเท่านั้น

ข้อ 6. การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี

6.1 ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทน้อยกว่า 3 คัน บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เป็นลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 20% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัยปีแรก

ขั้นที่ 2 30% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 4 ปีติดต่อกันหรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงที่คุ้มครองต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย” ให้ความหมายรวมถึงรถยนต์คันที่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของบุคคลภายนอกและรัฐตัวผู้ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

หากในระหว่างปีกรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัย ประวัติดีมีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยปีต่อไป บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

(ก) ลดลงหนึ่งลำดับชั้นจากเดิม หากการเรียกร้องนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งบริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ลดลงสองลำดับชั้นจากเดิม แต่ไม่เกินอัตราปกติ หากมีการเรียกร้องที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งบริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

6.2 ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

- 30% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 3 คัน ถึง 9 คัน

- 35% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 10 คัน ถึง 19 คัน

- 40% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 20 คัน หรือนั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงที่คุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “จำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัท” ไม่รวมถึงค่าเสียหายที่เกิดจากการกระทำของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

กรณีผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอื่น และมาต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท บริษัทจะนำความในข้อ 6.1 และ 6.2 มาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้

ข้อ 7. การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถเอาประกันภัยไว้กับบริษัทคันเดียวหรือหลายคัน และมีการเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยเป็นชั้นๆ ดังนี้

ชั้นที่ 1 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีต่ออายุ

ขั้นที่ 2 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเกิดขึ้นกับบริษัท 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเกิดขึ้นกับบริษัท 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของอัตราเบี้ยประกันภัยปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเกิดขึ้นกับบริษัท 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับขั้นใด และในปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น มีการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่รณยนต์คืนเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้ง แต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับขั้นเดิม เช่นในปีที่ผ่านมา แต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรณยนต์คืนเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

ข้อ 8. การโอนรณยนต์

เมื่อผู้เอาประกันภัยได้โอนรณยนต์ให้แก่บุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อไปตลอดอายุกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป มิฉะนั้นผู้เอาประกันภัยอาจจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง ตามเงื่อนไขความคุ้มครองที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ข้อ 9. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใดๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัทและหากผู้มีสิทธิเรียกร้องและเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอม และให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการ ตามข้อบังคับกรมการประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 10. การตีความกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบให้ตีความตามคู่มือการตีความที่นายทะเบียน ได้ให้ความเห็นชอบไว้

ข้อ 11. การสิ้นสุดบังคับของกรรมธรรม์ประกันภัย

กรรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นสุดบังคับเมื่อ

11.1 ณ วันที่ เวลา ที่ระบุไว้ในตาราง

11.2 ผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัย

หากผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัย ภายในกำหนด 60 วัน นับแต่วันที่กรรมธรรม์ประกันภัยเริ่มมีผลบังคับ ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะเอาประกันภัยอีกต่อไปและให้กรรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดบังคับ ณ วันพ้นกำหนดดังกล่าว

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่พนักงาน ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจ นายหน้าประกันภัย ตลอดจนบุคคล หรือนิติบุคคล ที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

11.3 มีการบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัย

11.3.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก : บริษัทอาจบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ซึ่งจะมีผลให้กรรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดบังคับ ณ วันพ้นกำหนดดังกล่าว

ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

11.3.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก : ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะมีผลให้กรรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดบังคับ ณ วันที่บริษัทได้รับหนังสือบอกเลิก หรือวันที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิกแล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

ในกรณีนี้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืน ตามอัตราการคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ข้างล่าง

อัตราคืนเบี้ยประกันภัย

จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ย ประกันภัย เต็มปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ย ประกันภัย เต็มปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ย ประกันภัย เต็มปี
1-9	72	120-129	44	240-249	20
10-19	68	130-139	41	250-259	18
20-29	65	140-149	39	260-269	16
30-39	63	150-159	37	270-279	15
40-49	61	160-169	35	280-289	13
50-59	59	170-179	32	290-299	12
60-69	56	180-189	30	300-309	10
70-79	54	190-199	29	310-319	8
80-89	52	200-209	27	320-329	6
90-99	50	210-219	25	330-339	4
100-109	48	220-229	23	340-349	3
110-119	46	230-239	22	350-359	1
				360-366	0

หมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างใดๆ อันเกิดแก่บุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัยในนามผู้เอาประกันภัย ดังนี้

1.1 ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย บริษัทจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอก ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกนั้น

สำหรับความเสียหายต่อชีวิต บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่น้อยกว่า 100,000 บาท/คน ในกรณีที่บุคคลภายนอกนั้นมีสิทธิได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ บริษัทจะร่วมเฉลี่ยจ่ายเท่าๆ กัน

อย่างไรก็ตามความรับผิดของบริษัทต่อคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตาราง และความรับผิดของบริษัทต่อครั้ง ในกรณีมากกว่าหนึ่งคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งที่ระบุไว้ในตาราง

อนึ่ง บุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 ไม่รวมผู้ขับขี่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ตลอดจนลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา และบุตรของผู้ขับขี่นั้น

1.2 ความเสียหายต่อทรัพย์สิน บริษัทจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และความรับผิดของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ความเสียหายต่อทรัพย์สินต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

(ข) เครื่องซั้ว สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนาม หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) ทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ใน หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์

ข้อ 2. ความเสียหายส่วนแรก

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

ก) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีที่ผู้รถยนต์ในเวลาเกิดอุบัติเหตุ นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในตาราง

ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหาย ดังระบุไว้ในตาราง

ค) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความเสียหายนั้นเป็นความรับผิดชอบของผู้ขับขี่คันเอาประกันภัยซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเกินหนึ่งข้อให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ข้อ 3. ค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี

ถ้าผู้เอาประกันภัย ถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครอง บริษัทจะต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

ข้อ 4. การคุ้มครองความรับผิดของผู้ขับขี่

บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง แต่มีเงื่อนไขว่า

4.1 บุคคลนั้นต้องปฏิบัติตามเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

4.2 บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

ข้อ 5. การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร เมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

ข้อ 6. การคุ้มครองนายจ้าง

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองนายจ้างซึ่งไม่ใช่ผู้เอาประกันภัย เมื่อนายจ้างจะต้องรับผิดชอบจากการใช้รถยนต์คันเอาประกันภัยโดยลูกจ้างในทางที่จ้าง ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มี การประกันภัยไว้ แต่มีเงื่อนไขว่า

- 6.1 นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัยนี้
- 6.2 นายจ้างไม่ได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือ ได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่ เกินเท่านั้น
- 6.3 การคุ้มครองนี้ไม่เพิ่มจำนวนเงินความรับผิดของบริษัท

ข้อ 7. การยกเว้นทั่วไป

การประกันภัยตามหมวดนี้ ไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก

- 7.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตคุ้มครอง
- 7.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือ ใช้ ขนยาเสพติด เป็นต้น
- 7.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว
- 7.4 การใช้ลากจูงหรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้ กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึง กัน
- 7.5 ความรับผิดซึ่งเกิดจากสัญญาที่ผู้ขับขี่ทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญานั้นแล้ว ความรับผิดของผู้ขับขี่จะไม่เกิดขึ้น
- 7.6 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะที่ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือด ไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

ข้อ 8. ข้อสัญญาพิเศษ

ภายใต้จำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกเอาความไม่ สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือข้อ 7.1 7.2 7.2 7.4 7.5 หรือเงื่อนไขทั่วไป เว้นแต่ข้อ 2 ของหมวดเงื่อนไขทั่วไป เป็นข้อ ต่อสู่บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดตาม 1.1 ในหมวดนี้

ส่วนเงื่อนไข 7.6 บริษัทจะไม่นำมาเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิด ทั้งตาม 1.1 และ 1.2 ในหมวดนี้

ในกรณีที่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ต่อผู้ เอาประกันภัย แต่บริษัทได้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนไปแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสองในความ รับผิดที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่ บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

ความเสียหายต่อรถยนต์ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ต่อรถยนต์รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ แต่ไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้

ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ไฟไหม้ ในที่นี้ หมายถึงความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นใด

ข้อ 2. การชดใช้ความเสียหายต่อรถยนต์

2.1 ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันทีโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่า การคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

2.2 ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายนั้นก็ได้

ในการซ่อมรถยนต์ หรือในการกำหนดจำนวนเงินชดใช้หากตกลงกันไม่ได้ ให้จัดซ่อมโดยอยู่กลางการประกันภัยที่กรมการประกันภัยออกใบแต่งตั้งให้

ข้อจำกัดความรับผิดชอบของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องส่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดชอบไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ข้อ 3. การดูแลขนย้าย

เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายซึ่งมีการคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละสิบของค่าซ่อมแซม

ข้อ 4. ความเสียหายส่วนแรก

ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

ก) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อรถยนต์อันเกิดจากการชน ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหาย ดังระบุไว้ในตาราง

ค) 6,000 บาทแรกของความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะที่เกิดอุบัติเหตุมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกตามข้อต่างๆ ดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) (ค) หากความเสียหายนั้น เกิดจากการกระทำของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ข้อ 5. การรักษารถยนต์

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง เมื่อเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุอื่น เนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามที่จำเป็น หรือไม่ได้จัดให้มีการดูแลเมื่อรถยนต์เกิดอุบัติเหตุหรือเครื่องเสีย

ข้อ 6. การสละสิทธิ

ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของอยู่ เมื่อรถยนต์ได้มอบให้อู่ทำการซ่อม โดยการซ่อมนั้นบริษัทมิได้เป็นผู้สั่ง หรือให้ความยินยอม

ข้อ 7. การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์

การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์

7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์หรือการเสียหรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไก หรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์ อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนัก หรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาด หรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ เว้นแต่การขาดการใช้รถยนต์นั้นเกิดจากบริษัทประกันการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ 8. การยกเว้นการใช้

การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

8.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

8.2 การใช้รถยนต์ไปในทางที่ผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ชนยาเสพติด เป็นต้น

8.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

ข้อ 9. การยกเว้นการใช้อื่นๆ

การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

9.1 การใช้ลากจูง หรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูง หรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

9.2 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตารางในขณะเกิดอุบัติเหตุ

9.3 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

9.4 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับขี่ใดๆ หรือเคยได้รับแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย หรือใช้ใบขับขี่รถจักรยานยนต์ไปขับขี่รถยนต์

การยกเว้นตามข้อ 9.1 9.2 9.3 9.4 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น และมีข้อความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

แต่ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การยกเว้นตาม 9.4 จะไม่นำมาใช้บังคับ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหาย เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

รถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ บริษัทจะชดเชยค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ เกิดไฟไหม้ หรือสูญหายไป

ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ความสูญหายในที่นี้ให้หมายความรวมถึงความเสียหายต่อรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ ที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ หรือเป็นผลมาจากการพยายามกระทำเช่นนั้น

ไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่น

ข้อ 2. การชดเชยความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์

2.1 ในกรณีรถยนต์สูญหาย อันเกิดจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และ ยักยอกทรัพย์ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง โดยผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่า การคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่บริษัทได้รับรถยนต์คืนมาแล้ว บริษัทต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทยินยอมให้ผู้เอาประกันภัยใช้สิทธิ

2.1.1 ขอรับรถยนต์คืน โดยผู้เอาประกันภัยต้องคืนเงินที่ได้รับชดเชยไปทั้งหมดให้แก่บริษัท ถ้ารถยนต์นั้นเกิดความเสียหาย บริษัทต้องจัดซ่อมให้โดยค่าใช้จ่ายบริษัท ก่อนคืน

2.1.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการใช้สิทธิให้บริษัททราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัท ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งขอใช้สิทธิภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

2.2 ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณี ต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่า การคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

2.3 ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง หรือสูญหายบางส่วน บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพ

เดียวกันแทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายหรือสูญหายนั้นก็ได้

ในการซ่อมรถยนต์หรือในการกำหนดจำนวนเงินชดใช้หากตกลงกันไม่ได้ ให้จัดซ่อมโดยอยู่กลางประกันภัยที่กรมการประกันภัยออกใบแต่งตั้งให้

ข้อจำกัดความรับผิดชอบของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องส่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดชอบไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ข้อ 3. การดูแลขนย้าย

เมื่อมีความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากไฟไหม้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละสิบของค่าซ่อมแซม

ข้อ 4. การสละสิทธิ

ในกรณีที่มีความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของอยู่ เมื่อรถยนต์ได้มอบให้อู่ทำการซ่อม โดยการซ่อมนั้นบริษัทมิได้เป็นผู้สั่ง หรือให้ความยินยอม

ข้อ 5. การยกเว้นรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความสูญหาย หรือไฟไหม้อันเกิดจาก

5.1 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยบุคคลได้รับมอบหมาย หรือครอบครองรถยนต์ตามสัญญาเช่า หรือสัญญาจำนำหรือโดยบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวข้างต้น

5.2 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตคุ้มครอง

การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ

การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ หมายถึงการประกันภัยรถยนต์ที่เจ้าของรถทุกคันซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วทั้งที่ การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับจะคุ้มครองเฉพาะความเสียหายอันเกิดจากความบาดเจ็บและเสียชีวิตของผู้ประสบภัยทุกคนอันได้แก่ ผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร และบุคคลภายนอก แต่จะไม่ให้ความคุ้มครองความเสียหายของตัวรถยนต์ ความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ประสบภัยจากรถที่ได้รับบาดเจ็บและ/หรือ เสียชีวิตเพราะเหตุประสบภัยจากรถ โดยให้ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทันทั่วทั้งที่กรณีบาดเจ็บ หรือช่วยเป็นค่าปลงศพกรณีเสียชีวิต
2. เป็นหลักประกันให้กับโรงพยาบาลและสถานพยาบาลว่าจะได้รับค่ารักษาพยาบาลในการรับรักษาพยาบาลผู้ประสบภัยจากรถ
3. เป็นสวัสดิสงเคราะห์ที่รัฐมอบให้แก่ประชาชนผู้ได้รับความเสียหาย เพราะเหตุประสบภัยจากรถ
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้การประกันภัยเข้ามามีส่วนร่วมในการบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยและครอบครัว

จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถมีเจตนาให้คุ้มครองความบาดเจ็บและเสียชีวิตของบุคคลทุกคน ได้แก่ บุคคลภายนอก คู่สมรส ญาติ บิดา มารดา บุตร รวมทั้งผู้ขับขี่ ในขณะที่การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจจะให้ความคุ้มครองเฉพาะความบาดเจ็บและเสียชีวิตของบุคคลภายนอก ซึ่งไม่รวมถึงคู่สมรส ญาติ บิดา มารดา บุตร และผู้ขับขี่ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจะไม่ให้ความคุ้มครองความสูญเสียชีวิตหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์คันของผู้เอาประกันภัย หรือคันของคู่กรณี ซึ่งต่างจากความคุ้มครองจากการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจทั้ง 3 ประเภทที่ให้ความคุ้มครองความสูญเสียชีวิตหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์ทั้ง 3 ประเภท

รถที่ต้องทำประกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

รถที่ต้องทำประกันภัยภาคบังคับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ได้แก่รถทุกชนิดทุกประเภทตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่เจ้าของมีไว้เพื่อใช้ไม่ว่ารถดังกล่าวจะเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถสามล้อเครื่อง รถยนต์โดยสาร รถบรรทุก หักรถลากจูง รถพ่วง รถบดถนน รถอีแต่น ฯลฯ ดังนั้น การที่มีรถบางประเภทที่กรมการขนส่งทางบกไม่รับจดทะเบียน แต่หาก

เข้าข่ายว่ารถนั้นเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นแล้ว ก็จัดเป็นรถที่ต้องทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

รถที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำพระราชบัญญัติ

รถที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำประกันภัยภาคบังคับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ได้แก่ รถต่อไปนี้

- (1) รถสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
- (2) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด
- (3) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียนชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร
- (4) รถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ที่ต้องทำประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ

ผู้ที่ต้องทำประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้แก่ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้ใช้ โดยที่ เจ้าของรถ หมายถึงผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถ หรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ รวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวโดยผู้นำรถดังกล่าวไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

ผู้ที่ฝ่าฝืนไม่จัดให้มีการทำประกันภัยรถยนต์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 กำหนดให้ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้รับประกันภัย

ผู้รับประกันภัย หมายถึง บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

จำนวนเงินเอาประกันภัย

จำนวนเงินเอาประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 กำหนดไว้ตามขนาดของรถดังต่อไปนี้

1. รถที่มีที่นั่งไม่เกินเจ็ดคนหรือใช้บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกินเจ็ดคน ให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 5,000,000 บาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง และให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคน ดังต่อไปนี้

(ก) 50,000 บาทต่อคนสำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย แต่ไม่รวมถึงความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยตาม (ข)

(ข) 200,000 บาทต่อคนสำหรับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังต่อไปนี้

1. ตาบอด
2. หูหนวก
3. เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูดหรือลิ้นขาด
4. สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์
5. เสียแขน ขามือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
6. จิตพิการอย่างติดตัว
7. ทุพพลภาพอย่างถาวร

(ค) 200,000 บาทต่อคนสำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(ง) 200,000 บาทต่อคนสำหรับความเสียหายตาม (ก) และต่อมาได้รับความเสียหายตาม (ข) หรือ (ค) หรือทั้ง (ข) และ (ค)

2. รถที่มีที่นั่งเกินเจ็ดคนหรือใช้บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกินเจ็ดคน ให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 10,000,000 บาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง และให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนตามที่กำหนดไว้ใน 1.

ผู้ที่ได้รับความคุ้มครอง

ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้แก่ ผู้ประสบภัยทุกคน อันได้แก่ ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยเนื่องจากรถหรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่ยกหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

ความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครอง

ความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ประกอบด้วยความเสียหายต่อชีวิต และความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย

ความเสียหายต่อชีวิต หมายถึง ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตาย

ความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย หมายถึง ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย

การจ่ายเงินชดเชยความเสียหายชีวิตและความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยแยกการจ่ายเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ค่าเสียหายเบื้องต้น และค่าเสียหายส่วนที่เกินกว่าค่าเสียหายเบื้องต้น

ค่าเสียหายเบื้องต้น

ค่าเสียหายเบื้องต้น คือ จำนวนเงินที่บริษัทประกันภัยจ่ายให้กับผู้ประสบภัยหรือทายาทของผู้ประสบภัยเพื่อชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีเกิดความเสียหายต่อร่างกาย (บาดเจ็บ) หรือเกิดความเสียหายต่อชีวิต (เสียชีวิต) โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด โดยจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และจ่ายเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายในกรณีเสียชีวิต ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ

ค่าเสียหายเบื้องต้น จำแนกเป็น 3 กรณี ดังนี้

1. กรณีบาดเจ็บ จะได้รับการชดเชยเป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 30,000 บาท ต่อหนึ่งคน
2. กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย (สูญเสียวัยวะหรือทุพพลภาพ) อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวน 35,000 บาทต่อหนึ่งคน
 - ตาบอด
 - หูหนวก
 - เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูดหรือลิ้นขาด
 - สูญเสียวัยวะสี่พันธ์
 - เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว
 - เสียอวัยวะอื่นใด
 - จิตพิการอย่างติดตัว
 - ทุพพลภาพอย่างถาวร
3. กรณีบาดเจ็บจะได้รับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลตามข้อ 1. และต่อมาทุพพลภาพตามข้อ 2. รวมกันแล้วจะไม่เกิน 65,000 บาท ต่อหนึ่งคน
4. กรณีเสียชีวิต จะได้รับการชดเชยเป็นค่าปลงศพ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพ จำนวน 35,000 บาท ต่อหนึ่งคน
5. กรณีเสียชีวิต ภายหลังการรักษาพยาบาล จะได้รับการชดเชยเป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาท และค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพ จำนวน 35,000 บาท รวมค่าเสียหายเบื้องต้นไม่เกิน 65,000 บาท ต่อหนึ่งคน
6. กรณีเสียชีวิตภายหลังการรักษาพยาบาล จะได้รับการชดเชยเป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาท และค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพ จำนวน 35,000 บาท รวมค่าเสียหายเบื้องต้นไม่เกิน 65,000 บาท

ค่าเสียหายส่วนเกินค่าเสียหายเบื้องต้น

ค่าเสียหายส่วนเกินค่าเสียหายเบื้องต้น คือ จำนวนเงินที่บริษัทประกันภัยจะจ่ายให้กับผู้ประสบภัยหรือทายาทผู้ประสบภัยหลังจากการพิสูจน์ความรับผิดชอบตามกฎหมายแล้ว โดยบริษัทที่รับประกันภัยรถที่เป็นฝ่ายผิดต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทผู้ประสบภัย เมื่อรวมกับค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัยหรือทายาทผู้ประสบภัยได้รับแล้วเป็นดังนี้

1. กรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บ แต่ไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าเสียหายอย่างอื่นที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ตามมูลละเมิดความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกิน 50,000 บาท ต่อหนึ่งคน
2. กรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัยในกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังต่อไปนี้ บริษัทจะจ่ายเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 200,000 บาท ต่อหนึ่งคน
 - 2.1 ตาบอด
 - 2.2 หูหนวก
 - 2.3 เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูดหรือลิ้นขาด
 - 2.4 สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์
 - 2.5 เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว
 - 2.6 เสียอวัยวะอื่นใด
 - 2.7 จิตพิการอย่างติดตัว
 - 2.8 ทุพพลภาพอย่างถาวร
3. กรณีเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด 200,000 บาท ต่อหนึ่งคน
4. ในกรณีที่เข้ารับการรักษายาบาลในสถานพยาบาลในฐานะคนไข้ใน บริษัทจะจ่ายค่าชดเชยรายวัน วันละ 200 บาท จำนวนรวมกันไม่เกิน 20 วัน เป็นค่าเสียหายที่เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากความคุ้มครองที่กล่าวมาแล้วนั้น

ความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครองกรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่และเป็นฝ่ายผิด

กรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่และเป็นฝ่ายผิด หรือไม่มีผู้ได้รับผิดตามกฎหมายต่อผู้ขับขี่ที่ประสบภัย ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่จะได้รับความคุ้มครองไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้น กล่าวคือกรณีบาดเจ็บ จะได้รับการชดเชยค่าเสียหายดังนี้

1. กรณีบาดเจ็บ ได้รับเงินชดเชยเป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาท
2. กรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพถาวร จะได้รับค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพ จำนวน 35,000 บาท
3. กรณีเสียชีวิตภายหลังการรักษาพยาบาล จะได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นรวมกันไม่เกิน 65,000 บาท

ความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครองกรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นบุคคลภายนอก

กรณีที่ผู้ประสบภัย ที่เป็นผู้โดยสาร/บุคคลภายนอกรถ จะได้รับการชดเชยค่าเสียหาย ดังนี้

1. กรณีบาดเจ็บ ได้รับเงินชดเชยเป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่จ่ายจริง ไม่เกิน 50,000 บาท
2. กรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพถาวร จะได้รับการชดเชยค่าเสียหาย 200,000 บาท ทั้งนี้ ผู้ขับขี่รถที่บริษัทรับประกันภัยไว้ต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบตามกฎหมาย

เบี้ยประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

เบี้ยประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รวมภาษีอากร สำหรับรถยนต์ประเภทรถเก๋งส่วนบุคคล รถปิกอัพส่วนบุคคล และรถโดยสารส่วนบุคคล แสดงไว้ในตารางที่ 8.14

ตารางที่ 8.14 เบี้ยประกันภัยไม่รวมภาษีและอากรสำหรับการประกันภัยรถยนต์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ประเภทรถยนต์	เบี้ยประกันภัยไม่รวมภาษีและอากร
รถเก๋งส่วนบุคคล	600 บาท

กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มีหน้าที่ จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย หากผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดเชยจากบริษัทประกันภัยหรือเจ้าของรถที่ไม่จัดให้มีประกันภัย หรือไม่สามารถเรียกร้องจากที่ใดได้ เช่น รถชนแล้วหนี เจ้าของรถที่ไม่จัดให้มีประกันภัยไม่จ่ายค่าเสียหาย ฯลฯ การยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ฯ ผู้ประสบภัยหรือทายาท ต้องยื่นภายใน 180 วัน นับแต่วันเกิดเหตุ

บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด

บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติ และดำเนินการตามที่บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะได้มอบหมาย
2. ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเฉพาะการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ
3. ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือประกาศสนธิ

บริษัททุกบริษัทต้องเข้าถือหุ้นในการจัดตั้ง การเพิ่มทุน และดำเนินการใดๆ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด และในทุกรอบสามเดือนบริษัทต้องออกเงินสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัดตามสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับประกันภัยตามพระราชบัญญัติ ในแต่ละสามเดือนที่ผ่านมาในอัตราและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น

เมื่อความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัย ผู้ประสบภัยหรือทายาทต้องยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น โดยยื่นคำร้องต่อบริษัทประกันภัย หรือบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ฯ หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยกรณีไม่สามารถเรียกร้องค่าเสียหาย จากบริษัทประกันภัยได้ พร้อมหลักฐาน ดังนี้

กรณีความเสียหายต่อร่างกาย

1. ใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาล / สถานพยาบาล หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
2. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้มีชื่อในหลักฐานเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

กรณีความเสียหายต่อชีวิต

1. สำเนามรณะบัตร กรณีเสียชีวิต
2. สำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตาย เพราะการประสบภัยจากรถ
3. การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นทั้ง 2 กรณีรวมกันให้มีหลักฐานทั้ง 2 ส่วน

คำศัพท์ (Key Words)

1. Motor Insurance
2. Compulsory Motor Insurance
3. Voluntary Motor Insurance
4. Third Party Liability Insurance